

**Вищий навчальний заклад
«Університет економіки та права «КРОК»**

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**«Економічна теорія
та освіта ХХІ століття»**

**з нагоди 20-ої річниці кафедри економічної теорії
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»**

25 вересня 2015 року
м. Київ

Наукове редагування:

Камінський А.Б., доктор економічних наук, доцент, професор кафедри економічної кібернетики Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Клименюк М.М., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту Академії муніципального управління

Економічна теорія та освіта ХХІ століття: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 25 вересня 2015 року) / Вищий навчальний заклад «Університет економіки та права «КРОК», 2015. – 207 с.

Збірник містить матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Економічна теорія та освіта ХХІ століття», яка була організована та проведена у Вищому навчальному закладі «Університет економіки та права «КРОК» 25 вересня 2015 року.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ «СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ СВІТОВОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ»

Гальперіна Л.П. ІННОВАЦІЙНІ ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ	7
Ганущак Т.В. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ В УКРАЇНІ	10
Грушко В.І., Чумаченко О.Г. ЦІЛІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ ТА СУСПІЛЬСТВА	14
Сгоров В.О. ДИСЦИПЛІНА «ЕКОНОМІКА РОЗВИТКУ» У СИСТЕМІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ.....	18
Кахута Н.Д. УКРАЇНСЬКА МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ.....	21
Козарезенко Л.В. ОСВІТА В РЕАЛІЗАЦІЇ ДОВГОСТРОКОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	24
Корсакевич В.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ У ФОРМУВАННІ ЗВ'ЯЗКІВ ЕКОНОМІКИ ТА ОСВІТИ	27
Лаптев С.М. ОСВІТА В ЕКОНОМІКО-ТЕОРЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	31
Наконечна Н.В. ОРГАНІЗАЦІЙНА КУЛЬТУРА В ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	34
Паньков В.Г. СУПЕРЕЧНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	37
Радченко В.В., Бицюра Ю.В. ШКІЛЬНА ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ	40
Raksha N.V. MODERN TECHNOLOGIES AND DISTANCE LEARNING IN SCIENCE.....	44
Солтис Д. КОНСТРУЮВАННЯ ЯКІСНОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ РОЗБУДОВУ ЯКІСНОГО ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	47
Табутсадзе О.О., Захарова К.Ф. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ОСВІТІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗМІН ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ..	51
Табутсадзе О.О. РОЛЬ ПАРТНЕРСТВА В ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ОСВІТИ.....	54
Ткаченко Н.О. ОСОБЛИВОСТІ МОНІТОРИНГУ ОСВІТИ В ЄС ТА В УКРАЇНІ.....	58

Уварова Г.Ш. ТУРИСТИЧНА ОСВІТА ТА РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ.....	62
Фініков Т.О. ОЧІКУВАННЯ МЕНЕДЖЕРА ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ.....	66
Яценко В.С. АНАЛІЗ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОБЛАСТІ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ «ЗЕЛЕНОГО» ТУРИЗМУ.....	68

**СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ХХІ СТОЛІТТЯ
У ПІЗНАВАЛЬНОМУ ТА ПРИКЛАДНОМУ АСПЕКТІ»**

Алімпієв Є.В. ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ КІЛЬКІСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В ЕКОНОМІЦІ.....	72
Алькема В.Г. ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ ЯК ТЕОРЕТИЧНА ПРОБЛЕМА	76
Богер О.В. ПОДАТКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	80
Бодров В.Г. ГЛОБАЛЬНА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА КРИЗА І ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИЙ РЕНЕСАНС ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ.....	83
Бодрова Д.В. ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	87
Ватаманюк О.З., Ватаманюк М.М. ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ НАПЕРЕДОДНІ ТА ПІСЛЯ КРИЗИ 2008–2009 РОКІВ	90
Гарін Б.Б. ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ У ПЕРЕРОЗПОДІЛІ НАЦІОНАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА ДОХОДІВ.....	95
Гражевська Н.І. ЕКОНОМІКО-ТЕОРЕТИЧНЕ ЗНАННЯ У ПРОСТОРІ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	98
Грушко В.І., Іваненко Т.В. ТЕОРІЯ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМ ПОРТФЕЛЕМ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ	101
Сфреммов Д.П. ПОЗИТИВНИЙ ДОСВІД ТА ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КИТАЇ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	105
Кириленко В.І., Гофман М.О. СУПЕРЕЧНОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ	108
Кириленко Л.М. ЯВИЩЕ СОЦІАЛЬНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ: ЗМІСТ ТА ПРОЯВИ	111
Колядич О.І. ПРОВІДНІ «КОНЦЕПЦІЇ ЛЮДИНИ» В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОГО ПІЗНАННЯ.....	114

Комяков О.М. ЕКОНОМІКА ДОБРОБУТУ: ЕВОЛЮЦІЯ ПРЕДМЕТУ ДОСЛІЖЕННЯ.....	118
Костюк В.Р., Костюк Р.В. TRANSFORMING MANAGING PARADIGM OF BIOTECHNOLOGICAL ENTERPRISES	120
Красота О.В. ДИСПРОПОРЦІЇ ОСВІТНЬОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ	125
Кудінова А.В. СУЧАСНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПРЕДМЕТУ ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ.....	128
Кульбачний С.В. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА МАКРОЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ	130
Кущенко Т.Ф. БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА РОЗВИТОК МУНІЦИПАЛЬНИХ ФІНАНСІВ.....	132
Кучеренко В.С. «КЛАСТЕРНИЙ ПІДХІД» В ЕКОНОМІКО-ГЕОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	136
Леоненко П.М. КОНКУРЕНЦІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОРТОДОКСАЛЬНИХ ТА ГЕТЕРОДОКСАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕОРІЙ	140
Лисюк В.С. ГРОШОВО-КРЕДИТНІ ІНСТРУМЕНТИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ.....	143
Малий І.Й. СИНТЕЗ МАКРОЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ТА ІНСТИТУЦІЙНОЇ ТЕОРІЇ В ІНСТРУМЕНТАРІЇ ТЕОРЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	147
Панова І.Ю. ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ В УКРАЇНІ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	151
Петришина Н.В. ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	155
Петрова І.Л., Бляшук С.Г. НОВІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ФОРМИ ІННОВАЦІЙНОГО ТИПУ ЗАЙНЯТОСТІ.....	159
Потапенко Д.О. ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	162
Радіонова І.Ф. «ТВЕРДЕ ЯДРО» ТА «ЗАХИСНИЙ ПОЯС» СУЧАСНОЇ МАКРОЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ.....	166
Рокоча В.В. «ПОВЕДІНКОВА ЕКОНОМІКА» ЯК ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА АНАЛІЗУ СВІТОГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ.....	170
Румик І.В. ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА ЯК КАТЕГОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ.....	175
Сизоненко В.О. СУПЕРЕЧНОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ПІЗНАВАЛЬНОГО ТА ПРИКЛАДНОГО АСПЕКТІВ ТЕОРІЇ ПІДПРИЄМНИЦТВА 179	

Соколовська А.М. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА УПРАВЛІННЯ ПОДАТКОВИМИ РЕФОРМАМИ.....	183
Тищенко О.П. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	187
Усик В.І. ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФІСКАЛЬНИХ ПРАВИЛ	191
Ціх Г.В. РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ НАУКИ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ – НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ....	195
Черевиков Є.Л. КОНЦЕСІЯ ЯК МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ	199
Ящишина І.В. ЕВОЛЮЦІЯ КАТЕГОРІЇ «ТОВАР» У ТЕОРІЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	203

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Петришина Н.В.,

кандидат економічних наук, доцент

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

Одним із основних напрямків розбудови ефективної ринкової моделі вітчизняної економіки є інституціональне забезпечення діяльності держави.

У зв'язку з переходом від адміністративно-командної економіки до економіки ринкового типу, інститути, засновані на державній формі власності й централізованому директивному плануванні поступово зникають, а їх місце займають нові інститути ринкової економіки, які потребують постійного втручання держави. Для всіх постсоціалістичних країн держава – важливий інститут процесу трансформації економіки на шляху створення ринкових інститутів сучасного суспільства.

Лауреат Нобелівської премії з економіки Д. Норт у межах сучасного інституціоналізму визначає інститути як: «правила гри» у суспільстві, або створені людиною обмежувальні рамки, що організують взаємовідносини між людьми; правила, механізми, що забезпечують їх виконання, і норми поведінки, які структурують взаємодії між людьми, що повторюються; формальні правила, неформальні обмеження і способи забезпечення дієвості обмежень; вигадані обмеження, які структурують взаємодії людей, їх формальні (правила, закони, конституції) та неформальні обмеження (соціальні норми, умовності та кодекси поведінки), механізми примусу їх виконання. Але вони визначають структуру стимулів у суспільствах та їх економіках [1, с. 18].

Інституціональні аспекти забезпечення державного сектору економіки України з позиції законодавчих норм – це сукупність законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів, що створюють основу існування державного сектора економіки. До них належать: Господарський кодекс України (2003) [2], Закон України «Про управління об'єктами державної власності» [3], Стратегія мо-

дернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки (2007) [4], Методика визначення питомої ваги державного сектору в економіці (2012) та інші.

Господарський кодекс України (ст. 22) розкриває особливості управління господарською діяльністю у державному секторі економіки шляхом виокремлення держави, яка здійснює управління державним сектором економіки відповідно до засад внутрішньої і зовнішньої політики та засоби державного регулювання господарської діяльності, виділено суб'єктів господарювання державного сектора економіки та повноваження суб'єктів управління у державному секторі економіки – Кабінету Міністрів України, міністерств, інших органів влади та організацій щодо суб'єктів господарювання тощо.

Методика визначення питомої ваги державного сектору в економіці розроблена для визначення частки державного сектору у складі економіки з метою організації постійного моніторингу показників. Вона визначає: суб'єкти господарювання державного сектору економіки, зокрема: суб'єкти, що діють на основі лише державної власності та суб'єкти господарювання комунального сектору економіки; частку державного сектору у складі економіки та показники, що використовуються при проведенні розрахунку та аналізу частки державного сектору у складі економіки, а саме: кількість суб'єктів господарювання; чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); чистий прибуток (збиток); середня вартість необоротних та оборотних активів (на початок звітного періоду, на кінець звітного періоду); середня кількість працівників; додана вартість за витратами виробництва.

Стратегія модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки передбачає удосконалення системи бухгалтерського обліку в державному секторі з урахуванням вимог міжнародних стандартів. Завданнями Стратегії є удосконалення методології та перехід на єдині методологічні засади бухгалтерського обліку і звітності, а також створення уніфікованого організаційного та інформаційного забезпечення бухгалтерського обліку.

Стратегія підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки визначає основні питання, що повинні бути вирішені Кабінетом Міністрів України для проведення реформи управління державною власністю. Основною

метою реформи є підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки шляхом: посилення бюджетного нагляду; розроблення основних засад державної політики управління суб'єктами господарювання; удосконалення корпоративного управління суб'єктами господарювання; реструктуризації та реорганізації суб'єктів господарювання, а також прозорого та комплексного процесу приватизації.

Управління держсектором здійснюється на основі положень Закону України «Про управління об'єктами державної власності», в якому визначено систему органів управління та їх повноваження, об'єкти та суб'єкти управління державною власністю. Зокрема, об'єктами управління державної власності є: майно, яке передане казенним підприємствам в оперативне управління; майно, яке передане державним комерційним підприємствам, установам та організаціям; майно, яке передане державним господарським об'єднанням; корпоративні права, що належать державі у статутних фондах господарських організацій; державне майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, управління яким здійснюється в порядку, визначеному окремими законами; державне майно, передане в оренду, лізинг, концесію; державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних фондів або залишилося після ліквідації підприємств та організацій; державне майно, передане в безстрокове безоплатне користування Національній академії наук України, галузевим академіям наук; безхазяйне та конфісковане майно, що переходить у державну власність за рішенням суду.

Інституційне забезпечення державного сектору економіки України має здійснюватися через легітимну взаємодію базових інститутів задля здійснення ефективного управління державним сектором та державною власністю шляхом: урахування інститутом держави вимог неформальних норм і правил при створенні законодавчих актів щодо державного сектора з метою реалізації правових норм; удосконалення політики розвитку державного сектора, що передбачає два самостійні блоки: політику щодо підприємств державного сектора, що діють у ринкових умовах, і політику щодо підприємств державного сектора із суспільними інтересами [5, с. 39]; створення умов для впровадження ефективного механізму державно-приватного партнерства у пріоритетних галузях ві-

тчизняної економіки, який є одним з найбільш перспективних та ефективних інструментів соціально-економічного розвитку через спільну зацікавленість партнерів та розподіл ризиків кожного; формування соціально-економічних відносин та рівня довіри вітчизняних і зарубіжних приватних інвесторів до державних структур взаємозв'язок яких забезпечує міцність суспільства, легітимну спрямованість дії, норм і правил в інституційному середовищі з метою активізації інвестиційної діяльності та залучення приватних коштів у стратегічно важливі для національної економіки сфери; збільшення фінансування державного сектору; вивчення світового досвіду з метою створення потужного державного сектора та ефективного управління.

Література

1. Норт Д. Інститути, інституційні зміни та функціонування економіки / Д. Норт. – К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2000. – 198 с.
2. Господарський Кодекс України від 16 січня 2003 року №436-IV [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Електронні дані. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
3. Про управління об'єктами державної власності: Закон України від 21 вересня 2006 року [Електронний ресурс] / Верховна рада України. – Електронні дані. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/185-16>.
4. Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки: Постанова Кабінету Міністрів України №34 від 16 січня 2007 [Електронний ресурс] / Верховна рада України. – Електронні дані. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/34-2007-%D0%BF>.
5. Білик М.Д. Державний сектор економіки в зарубіжних країнах і проблеми національного сектора / М.Д. Білик, Т.О. Білик // Бізнесінформ. – №5. – 2014. – С. 36-42.

Вищий навчальний заклад
«Університет економіки та права «КРОК»

Наукове видання

**Економічна теорія та освіта XXI століття:
матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
(Київ, 25 вересня 2015 року)**

Комп'ютерна верстка: *В.І. Гришаков*

Підписано до друку 17.09.2015 р. Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Друк офсетний. Гарнітура Times.

Ум. друк. арк. 12,09. Обл.-вид. арк. 10,4. Наклад 100 прим.

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру ДК № 613 від 25.09.2001 р.